

SLOVENSKI NAROD.

Izda vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 18 K, za četrt leta 9 K, za en mesec 4 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Gautscheva volilna reforma z ozirom na Slovence.

VI.

„Mir“ je izšel črnoobrobjen in prinaša pod naslovom „Atentat na naš narodni obstoj“ naslednji članek:

Zadnji petek je bil črni petek za koroške Slovence. Ministrski predsednik, baron Gautsch, je ta dan v državnem zboru predložil vladni načrt volilne reforme za državni zbor. Po tem načrtu bi volila cela Koroška 10 poslancev kakor doslej; ker šteje cela dežela okroglo 360.000 prebivalcev, pride na vsakega 36.000 prebivalcev po en poslanec. Ker so nas Slovencev celo nemški nacionalci naštel okrog 90.000, tedaj bi morali po novem volilnem redu, ako bi bil pravičen, Slovenci dobiti tri poslance ali vsaj dva. Toda vlada je porabila volilno reformo zato, da nas z enim samim udarcem narodno in politično ubije, da z enim samim mahljajem doseže in izvrši to, kar vsa nemškonacionalna birokracija, ves nemški terorizem, vse vnebovpijoče nasilje doslej ni moglo doseči: da nas narodno in politično desorganizira, da nam vzame možnost napredovanja, možnost uspehov, možnost življenja in vsled tega smoter in veselje do narodnega in političnega delovanja. To je dosegla vlada s tem, da je nas 90.000 Slovencev (v resnici 120.000) kljub temu, da bivamo ponajveč v kompaktnih masah, razdelila na toliko delov, da bosta v celi deželi samo dva čisto nemška volilna okraja, v vseh ostalih osmih volilnih okrajih volijo Slovenci z Nemci. Čujte! Velikovec bo volil s Svincem in Starim dvorom, celovška slovenska okolica z nemško celovško okolico, rožeški sodni okraj s Trgom in Milšatom, beljaška slovenska okolica z mestom Beljak in nemško beljaško okolico, Slovenci v sodnih okrajih Podkloster, Trbiž in Šmohor bodo volili s Paternionom in Kotičami; ostanejo tedaj samo še sodni okraji

Pliberk, Kapla, Dobrlavas in Borovlje, ki volijo skupaj tudi enega poslanca!

37.000 Slovencev bi moglo voliti poslanca-Slovenca, 53.000 Slovencev, ne glede na onih 20.000 do 30.000, ki nam jih je ljudsko štetje požrla, — pa bi ne prišlo nikdar v položaj, izvoliti rojaka za poslanca. Razumemo, da so s tako razdelitvijo volilnih okrajev nemški nacionalci tako zadovoljni, da svojega veselja niti ne prikrivajo, kakor pričajo zadnje „Freie Stimmen“ ki vladnemu načrtu kar na glas slavo pejejo. Naši nasprotniki dobro vedo, da bo ta volilna reforma, ako postane zakon, naravnost naša narodna in politična smrt. To ni fraza! Če se trupu odsekajo roke in noge, če se mu porežejo ali podvežejo vse glavne žile, je jasno, da mora izkrevaveti ali otrpiti in da dolgo živelo ne bo.

Le predočimo si praktične posledice novega volilnega reda! Razen v enem volilnem okraju bomo povsod drugod v taki manjšini, da s svojim kandidatom pod posebnim pogojem ne zmagamo. Vsled tega se v teh okrajih ali sploh volitev udeležili ne bomo, ali pa bomo morali za eno ali drugo nemških strank tlačaniti, v enem okraju morda za nemške krščanske socialce; v drugem za socialne demokrate. V takih razmerah je vsaka narodna politična organizacija nemogoča, ker bi bila brez smotra in brez tistega idealnega cilja, ki je prvi pogoj vztrajnemu narodnemu delovanju. Boj brez upa zmage, je gotov pogin!

Pa še volilni okraj Pliberk, Kapla, Dobrlavas, Borovlje nikakor ni siguran za nas. „Freie Stimmen“, Dobernikovo glasilo, popolnoma po pravici pravijo, da je tudi ta mandat „ein Kampfmandat“, ker bodo razen mesta Pliberk odločevali industrijski kraji Guštanj, Možica, Borovlje in Bistrica v Rožu. Ta volilni okraj se tedaj nikakor ne more imenovati koncesija koroškim Slovincem, ker bo manj siguran, nego je bil dosedanj volilni okraj Velikovec-Celovec-Trg po starem volilnem redu.

Tak je torej naš račun, tak naš

pogled v bodočnost. Take volilne prenosne se pač ne moremo veseliti in vrag vzemi tiste, ki so izumili tak načrt.

Ta razdelitev volilnih okrajev ne sme postati zakon — **pod nobenim pogojem!** Res, da nimamo mi sami moči in sredstev, da bi preprečili izvršitev smrtne obsodbe nad nami, toda z našamo se na vse slovenske in slovanske poslance, da storijo v tem slučaju svojo slovansko dolžnost. Zlasti pričakujemo tega od svojih poslancev. Naj nas nikari ne bagatelizirajo, naj nikari ne mislijo, da od tega, če imamo mi enega ali dva poslance, ni odvisna sreča in bodočnost slovenskega naroda. Da, verjemite, prav od tega, če se nas koroške Slovence razbije in razkosa, je odvisna tudi usoda Gorenjske in z Gorenjsko pa tudi usoda slovenstva sploh. Preko Roža, Jesenic in Bohinja se zida nemški most do Adrije; ko si nemštvo zagotovi pozicijo tostran Karavank, se bo navalilo z vso silo in z uspehom na Gorenjsko. Verjemite nam, ki branimo narodno posest zunaj na predstazah, ki smo v vedni najožji dotiki z nasprotnikom in tedaj njegove moči in načrte najbolj poznamo. Verjemite nam in hitite nam na pomoč, dokler je še čas, če ne — ne boste prestali sodb pred zgodovino slovenskega naroda.

Mi bomo storili, kar nam je sploh storiti mogoče, da preprečimo nevarnost, ki nam preti. Slovenski narod na Koroškem se bo vzdignil kakor en moč, da protestira zoper namero, in bo na ves glas povedal, da rajši da svojo srčno kri in sramajši pusti z bajoneti in topovi pobiti in pokončati, nego da bi podpisal svojo smrtno nico!

Volilna reforma.

Praga, 1. marca. Danes so se zbrali zaupniki agrarne stranke iz Češke in Moravske ter razpravljali o volilni reformi. Sprejeli so soglasno resolucijo, v kateri

odločno nastopajo protivladni predlogi, češ, da je posebno glede razdelitve volilnih okrajev skrajno krivična za Slovence sploh, za Čehe, prevsem za češke kmetke občine pa še posebej. Pozivajo se poslanci, da brezobzirno nastopijo proti volilni reformi.

Dunaj, 1. marca. Včeraj je imel odsek vseh treh industrijskih zvez sejo ter razpravljala o volilni reformi s stališča industrije. Soglasno se je konstatovalo, da so industriji v principu za volilno reformo, da pa zahtevajo drugačno razdelitev okrajev, ker sedanja razdelitev škoduje nemškim interesom (?).

Lvov, 1. marca. Celo „Glos Narodn“, ki se je od začetka ogreval za splošno in enako volilno pravico, izjavlja, da vladna volilna predloga ni sprejemljiva za Poljake.

Posl. Glabinski dokazuje v „Slowu“, da je baron Gautsch predloge galicijskega namestnika spreminil na škodo poljski narodnosti ter pravi, da potrebuje vladna predloga temeljite reforme, preden bo sprejemljiva.

Malorusko glasilo „Haličanin“ pravi, da vlada smatra le Nemce za popolne državljane in popolne ljudi, drugi narodi so ji manj vredni. Proti temu bi morali vsi prikrajsani narodi skupno odločno protestirati. Vladna volilna reforma je v posmeh enakosti, zato nesprejemljiva.

Poljska demokratska stranka je naročila svojim poslanecem, naj zahtevajo sledeče: število vseh mandatov za Galicijo se naj zviša na 113; za kmetke volilne okraje se naj zagotovi vsaj 25% mandatov; število mestnih mandatov se naj zviša najmanj na 30.

Absolutizem na Ogrskem.

Budimpešta, 1. marca. Na manifest koaliciije in na odprto pismo grofa Andrássyja je prišlo ogrskemu brz. dopisovalnemu uradu več odgovorov. Oboje se označuje

kot zapeljevanje madžarskega naroda in javnega mnenja na Ogrskem. V tem smislu se polemizuje proti izjavi koaliciije ter dokazuje na podlagi zakonov, da kraljeve vrhovne pravice pač potrebujejo kontrole parlamenta v smislu ustave, toda le politične kontrole.

Cesar je imenoval dva nova kraljeva komisarja z neomejeno oblastjo, in sicer sodnega predsednika v Pančovi Pozaryja za veliko županijo Maros-Torda in kraljevo samostojno mesto Maros-Vasarhely in sodnika v Debrecinu Nazadyja za veliko županijo Hajdu in mesto Debrecin.

Nekateri časopisi trdijo, da je baron Fejervary v predvčerajšnji avdienci cesarju tudi predlagal, naj se komitatne uprave podzavijo.

Vlada je izdala odgovor na manifest koaliciije ter pravi, da sedanji mir, ki vlada po celi deželi, pomeni smrtno obsodbo koaliciije. — Na ta odgovor je priobčil Kossuth v listu „Budapest“ uvodnik, kjer pravi, da je to le mir pred viharjem. Čim mirnejši je odpor, tem gotovejši je uspeh.

Carinski vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Belgrad, 1. marca. Vsled znane sklepa skupščine je z današnjim dnem napočila carinska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo. Trgovinska pogodba je namreč z današnjim dnem ugasnila, nova pogodba pa se niti začasno ni mogla skleniti. Stopil je v veljavo samostojni carinski tarif, ki pa zahteva tako visoke carine, da jih srbski trgovci ne marajo plačevati ter je vsled tega danes počival skoraj ves promet.

Snoči se je vsled naredbe finančnega ministra popolnoma zaprla meja za vse avstrijske izdelke brez razlike.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 1. marca. Državna дума se skliče na dan 10. marca, ako se birokraciji ne posreči znova, zadeve zavleči. Volilo se bo v

LISTEK.

Požigalec.

Napisal Fran Kremenjak.
(Konec.)

„Fant, kaj praviš,“ se je oglašil Jurež naglo ter vstal in stopil par korakov po hiši, „ali bi bil jaz vaš jerob?“

Luka se je stresnil, a odgovoriti mu ni mogel. V glavo mu je padla izpodžagana brv in utopljeni oče. Morilec je očetov!

„Bom pa prevzel te sitnosti, če si drugače,“ je rekel Jurež. „Pa pojdeva z materjo na sodnijo prihodnji teden.“ Po teh besedah je odšel Jurež skozi vrata ter zaloputnil za seboj. Mačeha pa je stopila za njim v vežo ter se še zunaj nekaj pogovarjala z njim.

Luki ni bilo strpeti doma tisti dan. Napravil se je ter se podal na polje. Šel je v gozd in blodil je po grmovju, gledal pa je šel tudi na njivo pod Bregom, kjer je oral še oče. Brv preko potoka je bila res odžagana.

Ko se je solnce nagnilo, napotil se je v vas. Velika žalost ga je obšla in tak srd nad vsem svetom, da bi se obesil na bližnji kozolet, če bi imel vrv pri sebi. Očeta nima, sam je na svetu. Tujka gospodari sedaj na domu, kjer je delala in se ubijala mati njegova. Morilec — o, gotovo je morilec — Jurež hodi v vas k ti tuji ženski in se šali z njo. Rajna mati je sedaj skupaj z očetom na onem svetu, — kaj mu je morala neki povedati, ko sta se sestala? Ako bi vedela, kaj se godi v hiši, kjer je trpela in umrla, prišla bi nazaj in izprosila bi iz neba pogin nad hišo in prebivalci. Opetekel se je, tako ostudno mu je bilo pri duši. Proklet bodi ves dom, prokleta mačeha in njen zarod, prokleta bodi sosese, kjer Jurež gospodari. Prihajal bo v njegov dom in ponoči bo ostajal pri mačehi. Greh in pohota bo imela gostije in radovanje...

Tihi pomladni veter je potegnil od juga in prinašal seboj svež opih po resju iz holma, po potih so gnali pastirji govedo iz občinskega pašnika in ukali in mrak se je ulegal na pomlajeno zemljo. Iznad vaških streh

se je že kadilo, ko je Luka prišel domov.

Lep dan je bil tedaj, jasen, čist in topel, ko je Klepovka prišla iz trga z Jurežem. Črno svileni ruto je imela na glavi in sedla je za mizo ter razložila je po nji pogače otrokom, ki jo je prinesla seboj v ruti. Luka pa hlapec sta obrezovala na klopi pri peči držaje za lopate.

„Luka, sedaj je pa že vse sklenjeno,“ je rekla mačeha. „Sedi sem za mizo, pa malo prigrizni!“

Otroci so jedli, najstarejšega, osemletnega Tončka pa je poslala po vino v krčmo. Natočila je Klepovka tudi Luki kozarec.

„Vidiš Luka,“ je začela mačeha, „Jurež bo jerob in mislim, da bo prav. Gospodariť zna kot noben drugi in pa veljavo ima pri ljudeh.“

„A tako,“ je odvrnil Luka, vina pa ni mogel pokusiti.

„Pa, je dejal Jurež, da bi tudi kupil vse skupaj, ker mu je prav pri roki. Imel bi rad skupaj njive, pa so mi naši pašniki na potu. Tudi hišo pravi, da bi rabil in pa naš hlev. Napravil bo več živine, kakšnih tri-deset. Pa bi nam skoro zastoj dal

v užitek hišo, le hlev in skedenj bi sam rabil. In takoj bi dal denar, je dejal.“

Luka ni prav verjel, kar mu je pripovedovala mačeha in zato je vprašal: „Ali prodati, da mislite?“

„I prodati, kaj pak. Sedaj ima tako Jurež besedo, ker je jerob. Napravil bo takoj, da ne bo veliko opravka pri gosposki.“

Luka je postal kar trd. Dokler je bil oče živ, je mislil, da bo on nekoč gospodaril na posestvu, ko se bo oženil. Večkrat je že mislil, kako bo obdeloval to ali ono njivo, kateri gozd bi prej posekal in zato je tudi trpel pri hiši, čeprav se je oče oženil drugič.

„Tako! Jurež bo kupil,“ je skoro zavpil Luka.

„Seveda bo. V trgu so dejali, da pripade vsem otrokom in da imam jaz le užitek. Pisma še nisva podpisala. Jaz podpisem za otroke, Jurež pa tudi zate... Vidiš, Luka, bo kar dobro tako... Saj je Jurež tudi od očeta že kupoval, pa oče ni hotel prodati. In zato sta se grdo gledala nekaj časa. Vidiš, Luka, že tudi od očeta je kupoval.“

Luki pa je bilo kot bi mu nekaj padlo na glavo. Zablislilo se mu je. Sedaj mu je bilo jasno vse. Udaril je po mizi, da so se preobrnilo kozarci Klepovka in otroci so zajokali. Luka pa je skočil skozi vrata ter zaloputnil z durmi.

Vse mu je bilo jasno! Jurež je izpodžagal brv, ker se je hotel očeta iznebiti. Hotel je dobiti kmetijo in posrečilo se mu je. Umril je očeta in kmetija mu je naprodaj. Omrežil je mačeho, oropal ga je tistega, kar je oče namenil pravzaprav njemu. Ukradel mu je dom, ali imel ga pa ne bo!

Bil je ves vrtoglav, prav kot če bi bil pijan. Stal je na pragu in videl je ravno pred Jureževa vrata. Jurež je bil najbrž v izbi, ker na dvorišču ni bilo videti nikogar. Nekaj ga je sunilo, kar gorko mu je postalo. Zdelo se mu je, kot bi zaslišal očetov glas iz podstrešja. Skočil je k ognjišču po žvepienke, pod kamizolo pa si je nabasal netiva.

Tresel se je ves, vendar je našel na svisli. Seno je bilo vse razrito in v kotu je ležala njegova odeja. Strahu je trepetal, čelo pa mu je

Štirih kurijah, in sicer: 1. kmetijska kurija, 2. kurija graščakov, 3. kurija mestnih volilcev in 4. kurija tovarniških delavcev.

Moskva, 1. marca. Vsled naredbe policijskega načelnika morajo vsi židovski trgovci priveskupine v 24 urah zapustiti Moskvo. Med židovstvom vlada vsled tega veliko razburjenje.

Odesa, 1. marca. Prizivno sodišče v Harkovu je enega policijskega častnika in pet tujih policajev obsodilo v večmesečno ječo, ker so pretepali osebe v preiskovalnem zaporu.

Varšava, 1. marca. Gubernator je ustanovil policijsko stražo na konjih s puškami za službo na ulicah.

Napetost med Francijo in Nemčijo.

Pariz, 1. marca. Pri razpravi o vojnem proračunu v francoski zbornici se je zopet pokazalo, da na Francoskem prav nič ne zaupajo Nemčiji, temuč so pripravljene na vsako zahrbtnost. Nekateri poslanci so zahtevali, naj se vojaštvo ob nemški meji pomnoži ter se zgradi nove trdnjave. Polkovnik Rousset je rekel, da se utrdbe ne smejo precejati, ker namen vojne je bitka na odprtem polju. Pač pa je zahteval pomnožitev topništva ter zaključil z besedami: „Brez strahu zremo vojni v obraz, toda želimo si je ne.“

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 1. marca. Kmetstvo prebivalstvo v okrajih Ardèche, Sozère in Haute Loire se je obnašalo skrajno fanatično proti cerkveni inventuri ter se zoperstavilo oblasti z orožjem. Polovica orožnikov, ki so posredovali za mir, je bilo ranjenih.

Revolucija na kitajskem dvoru.

London, 1. marca. Na kitajskem dvoru je izbruhnila velika revolucija. Zarotniki imajo celo cesarsko rodbino ujet. Iz provincije je odšlo vojaštvo, da reši cesarsko rodbino v Pekingu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. marca.

— **Volilna reforma in klerikalci.** „Soča“ piše: Volilna reforma je barvana klerikalno. Vlada se je trdno držala tega, da je delila volilne okraje po željah klerikalcev po celi državni polovici. Vlada je radodarna z mandati in deželah, iz katerih pričakuje „konservativcev“, ter je manj radodarna tam, kjer morejo biti voljeni naprednejši poslanci. Ta klerikalna tendenca je igrala veliko vlogo tudi pri Slovencih glede Štajerske,

Koroške in Kranjske. Tu so igrali slovenski klerikalci, na čelu jim dr. Šusteršič, igra najgršega strankarstva. Štajerski slovenski poslanci so se sicer trudili, da bi dobili kar največ mogoče mandatov za svojo deželo, ali v zloglasni „Slovanski zvezi“ so naleteli na dr. Žlindro, ki je izžlindral za Kranjsko take volilne okraje, da je zadovoljen; nemška dva mandata na Kranjskem sta odpadla, zato pa odpadejo na Štajerskem in Koroškem Slovincem kar 4 mandati. Šusteršič je s svojimi pajdaši v pogajanjih z vlado prodal štajerske in koroške Slovence; njemu je bilo le zato, da bi gospodoval na Kranjskem. Mi vemo tudi iz drugih virov, da je ta veliki prijatelj ljudstva popolnoma preziral izvenkranjske Slovence ter preprečeval pošten trud za pravično podelitev mandatov Slovincem. Zato pa je „Slovenec“ ves iz sebe, strašno je zadovoljen z volilno reformo. Strankarstvo je dvignil nad splošne naše interese — radi tega je pa skrajni švindler pisarja v „Slovenca“, da se morajo poslanci sedaj truditi za Štajersko in Koroško. Tačas, ko je bilo treba, je prodal Žlindra koristi štajerskih in koroških Slovencev za kompenzacijo na Kranjskem — očitno, da se sedaj ne bo več brigal za nje. To stopanje dr. Žlindre in pajdašev pa je nov dokaz za to, kako nevarni obstoj našega naroda so klerikalci, kako predrzno se igrajo z našimi najvitalnejšimi interesi, kako naravnost kopljejo grob našemu narodu ob mejah. To, kar so storili, je škandal, da mu ga ni para; to pa pozivlja vse poštene, narodno čuteče Slovence na nov neizprosni boj proti klerikalnim brezdomovincem!

— **O volilni reformi** je priobčil „Mir“ članek, ki se nam zdi tako pomemben, da smo ga danes natisnili dobesedno. „Mir“ je prijavil ta članek s črnim robom v znak silne žalosti, ki jo je Gautschev načrt provzročil med koroškimi Slovenci. Ene stvari pa „Mir“ ni povedal: Da se je Gautsch le vsled tega upal storiti ta atentat na koroške Slovence, ker si je kupil kranjske klerikalce. Šusteršičeva družba je koroške Slovence izdala in prodala; plačilo za to izdajstvo je, da je vlada kranjsko meščanstvo in delavstvo potisnila med kmetijske občine. Štajerski poslanci poznajo natančno vse fraze tega izdajstva, saj so udarjeni tudi štajerski Slovenci, in postalni bodoskrivci izdajalskih klerikalcev, če ne bodo nastopili po svoji vesti in kakor jim velela narodova korist.

— **Klerikalni agitatorji.** Piše se nam iz Kamnika: Pred par dnevi je hotel neki dopisniček v „Slovenca“ zagovarjati dekana, da ni dal tako strastno agitirati, kakor je „Narod“ pisal. V resnici je pa pisanje še vse premilo. Tudi vodja deklishe šole je

dobro vedel, da agitira kaplan tiste ure, ko je primoran podučevati v šoli. Kaplan je letal kakor obseden in nagovarjal in lovil glasovnice, namesto da bi hodil v šolo podučevati otroke, in si dajal domov nositi od otrok spisana cerkvena predavanja, ker ni imel časa v šolo ponjati hoditi. Po kmetih in gorjancih so letali popi in druga drhal, da bi se kmalu pobili, posebno pa se je odlikoval župan na Selih pri Kamniku. Ta je silil volilce, da mora vsak podpisati, potem bo vse prav, drugo bodo že vse „gospot“ napravili. Tako in enako se je godilo, kar bomo pa v prihodnje že vedeli preprečiti!

— **Župnik Vogrinc se je „slavno podvrgel“.** Knjiga „Nostra maxima culpa“, ki jo je spisal župnik Anton Vogrinc v Ljubljani na Koroškem, je prišla na indeks, ker je njen avtor javno povedal pregrehe in napake rimskega duhovništva. Vogrinc se je pa zdaj „slavno podvrgel“, kakor poroča kongregacija za prepovedane knjige. To podvrgenje seveda ni dokaz, da je Vogrinc prekalil svoje trditve in resnice, pač pa dokaz, da rimska cerkev ne trpi, da bi kak njen duhovnik odkrito priznal to, kar čuti in trpi v svojem srcu.

— **12 političnih shodov** prirede koroški Slovenci v nedeljo 4. t. m.

— **Iz carinske službe.** Pri ministru se je ustanovilo novo mesto carinskih nadzornikov. Zajužne dežele je postal carinski nadzornik Evgen Svoboda. Carinarka v 11. činovnem razredu sta postala za Trst finančna respicijenta Martin Gabrijel in Peter Golja.

— **Odlikovanje.** Gozdni in lovski paznik Anton Škerlj v Podkrajju je dobil za 40letno zvesto službovanje častno svetinjo.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Iz pisarne „Dramatičnega društva“ se nam piše: Danes se poje prvič opereta „Don Cezar“. V nedeljo popolne bo predstava za mladino ob znižanih cenah. Igra se tretjič „Malilord“. Zvečer se ponavlja prvič opereta „Don Cezar“. Za bodoče dneve se pripravlja izvirna slovenska drama „Ljubislava“, ki jo je spisal v verzih gosp. Etbin Kristan.

— **Krojaški mojster Josip Rojina** je postal insolvent. Imel je jako cvetočo obrt, a je zadnji čas prišel v stiske, ali po lastni krivdi ali po krivdi svoje žene, se ne da natančno določiti. Zadnji čas se je po Ljubljani mnogo žalostnega in smešnega govorilo o njegovih rodbinskih razmerah. Zdjaj je Rojina lastna žena na podlagi svoj čas narejenega notarskega akta zarubila za 11.000 K. Sodišče je to rubežen že dovolilo in naravno je, da drugi upniki ne bodo dosti dobili, najbrže celo nič. Rojina je imel izključno same liberalce za odjemnike, in sicer dobre odjemalce, vžle temu pa je pri volitvi v trgovsko in obrtniško zbornico glasoval s klerikalci.

— **Redni občni zbor, podružnice državnega društva za Kranjsko** bo dne 5. marca t. l. ob 2. uri popoldne v salonu restavracije „pri levu“, v Ljubljani, Marije Terezije

cesta št. 16 z običajnim dnevnim redom, nakar se posebno člane na deželi opozarja, za slučaj, da kdo po pomoti ni dobil osebnega obvestila.

— **Podružnica kranjske avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih** priredi v soboto, dne 3. t. m. ob 5. uri popoldne v klubovi sobi občinskega sveta odbo-rovo sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročila predsedstva. 2. Odbritev poročila za leto 1905, ki se ima objaviti v izvestju avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih. 3. Posvetovanje o predstoječem obćnem zboru oziroma o volitvi novega predsednika. 4. Slučajnosti.

— **Protestni shod krojačev, krojačic in črevljarjev in v obe stroki spadajočih pomočnikov iz Ljubljane in okolice** bo v nedeljo, dne 4. marca ob polu 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“. Dnevni red: 1. Stališče k obrtni reformi, oziroma k najnovejšim izpremenjenim sklepom stalnega obrtnega odbora. 2. Stališče proti načrtu, s katerim se uredi delo na domu. 3. Stališče zoper nameravano uvrščenje krojaškega in črevljarkega obrta v zavarovanje zoper nezgode.

— **„Glas Matice Hrvatske“.** „Matica Hrvatska“ je jela izdajati letos svoje glasilo — polmesečnik „Glas Matice Hrvatske“, ki bo redoma prinašal vesti o vsem, kar „Matični“ odbor snuje in dela. Prvi številki sta med drugim objavili zanimivo novico, da izda „Matica Hrvatska“ za leto 1906. slovensko antologijo. Poleg društvenih stvari bodo nameščeni v „Glasu“ članki o književnosti in kulturnem nastojanju hrvatskega naroda in ocene znamenitih pojavov hrvatske književnosti. Cena imenovanemu listu je za društvene člane 3 K, za nečlane po 4 K na leto. Prva dva broja sta v nekoliko izvodih na razpolago v prodajalnici g. Ivana Bonača. Naroča se „Glas“ ali naravnost pri „Matici Hrvatski“ v Zagrebu ali Zagrebu ali pri poverjeniku župniku g. Ivanu Vrhovniku, oziroma pri njegovem pooblaščenec g. Ivanu Bonaču, knjigovezu in trgovcu v Ljubljani.

— **„Društvo sv. Jeronima“** izda za leto 1906.: 1. Kolar „Danico“; 2. Ivana Devčića „S ličkih vrloti“ (črtice iz Like); 3. Ivana Klarića „Iz dobe buna i zauzeća“ (črtice iz Bosne in Hercegovine za časa okupacije); 4. dr. Steutera knjigo o svinjogojstvu in še eno knjižico — torej pet knjig, ki izidejo proti koncu leta. Letnina znaša 1 K, do smrtina 10 K. Zglasi se je do do konca meseca sušca pri tukajšnjem poverjeniku župniku g. Ivanu Vrhovniku ali pri njegovem pooblaščenec gosp. Ivanu Bonaču, knjigovezu in trgovcu.

— **Prihodnja javna vinska poskušana v tukajšnji deželni vinški kleti** bo jutri, v soboto, od 1/8. do 1/10. ure zvečer.

— **Glas iz Spodnje Šiške.** V Spodnji šiški imamo župana, ki zasluzi, da se ga v najkrajšem času pošlje v pokoj. Ko je bil pred dobrim pol letom izvoljen, se je čudila temu vsa vas. Prišel je resnično do časti, kakor Pilat v vero. Zato ga je pa tudi po kratkem polletnem županovanju večina občine do grla sita. V dokaz temu naj javim samo to, da se je pred par dnevi sešla velika večina občinskih odbornikov k zaupnemu posvetovanju, da sklene, kako naj nastopijo proti županovemu absolutizmu. Kako skrbno gospod župan Jak. Bugar za koristi svojih obćanov, razvidi častiti bralec iz sledečega: Spodnje

Šiške šolske razmere so take, da jim ni v celi deželi najti primere. Vkljub temu, da so razredi nastanjeni v štirih hišah, mora radi pomanjkanja prostora do 150 otrok obiskovati ljubljanske šole. Vsled tega je občinski odbor že dvakrat enoglasno sklenil, da naj se ustanovi še dve paralelki in je za to potrebn denar brezposojno dovolil. Že par mesecev bi morali imeti paralelki, pa ju še dolgo ne bo, ker je gospod župan prot temu, dasiravno dobro ve, da ju vsa občina želi. 26. februarja je bila na zahtevo občinskih odbornikov sklicana izredna seja. Pri tej se je zopet enoglasno sklenilo, da naj se v najkrajšem času paralelki ustanovi. Pa glej ga trmoglavca! Zopet se je osmelil izreči, da bo ta sklep sicer predložil na višje mesto, da pa bo pristavil, da mu on kot župan nasprotuje in da vsled tega paralelke ne bo. Vsled te izjave je odložil gospod J. Pogačnik častno mesto predsednika krajnega šolskega sveta, ker je uvidel, da s takim županom ne more ničesar storiti v prid šolstva. S tem izgubimo iz krajnega šolskega sveta spretno, delavno osebo, na županskem stolu pa ostane še vedno mož, ki ni za rabo, ker ni drugega kot posebejnega negacija. Pa kar danes ni, se lahko v prihodnje zgodi! Očitno Vam povemo, gospod župan, da dobite prav kmalu nezauipnico, ako svojega ravnanja ne premenite. Že pri zaupnem sestanku je bila večina odbornikov zanj, a se je dala pregovoriti, kar pa danes iskreno obžaluje. Kako pa tudi zasuži zaupanje župan, ki se pri seji iz odbornikov očitno norčuje. Zato je pa bila zadnja seja tako burna, kakor še malokatera v Šiški in vsak kolikor občutljiv človek bi izvajal vsled tega posledice, le gospod Bugar je zopet enkrat pokazal, da ima krokodilovo kožo. V enem oziru ga moramo pa vendar pohvaliti. V Šiški bomo namreč zidali novo šolo. Pri zadnji seji se je volil stavbni odsek, v katerega pa gospod Bugar nikakor ni hotel vstopiti, dasi bi to kot župan moral. Večina odbornikov mu je za to iz srca hvaležna, ker ve, da tam, kjer vlada gospod Bugar, ni napredka. Dejstvo, da gospoda Burgarja ni v odseku, nam je porok, da bo stavba v vsakem oziru odgovarjala vsem zahtevam. Se en zgled njegove močdrnosti in skrbri za blagostanje obćanov: Obćinski odbor je vsled zidanja nove šole enoglasno sklenil nakladi na užitino. Ker se v Šiški konsumira velika množina raznih pijač, bi prišla občina na prav lahek način do denarja. Kaj pa je storil modri gospod župan? Dal je nabiti lepake, v katerih vse one, ki niso za to nakladi, pozivlja, da naj vložijo protest. In res so se oglasili gostilničarji, med njimi tudi taki, ki so pri seji kot odborniki glasovali za nakladi. S tem nas je pripravil v prijeten položaj, da bomo morali zvišati obćinske doklade, ako slavni deželni odbor ugodí gostilničarjem, česar pa — trdno upamo — ne bo. Te vrstice so se napisale na željo mnogih uglednih občinskih odbornikov, da javnost izve, kako županuje v Spodnji Šiški gospod Jakob Bugar.

— **Gospod Ivan Gruden**, davkar v p. itd. Rodil se je rajni v Velikih Laščah ter bil ves čas svojega bivanja in delovanja pristaš narodno-napredne stranke. Na Vrhniki je bil davkar in pozneje vodja posojilnice celih 25 let, kateri — smemo reči — je bil glavni stebel kot ustanovnik in je s svojim razumnim postopanjem povzdignil posojilnico, da

oblival pot. Še se mu je zdelo, kot da ga kliče očetov glas tam iz kota, kjer je bilo temno. Prasnil je z vžgalico ob tla ter prižgal netivo in je vtaknil za tram, pod slamo.

Spustil se je urno s svisl, kakor bi ga vrgla burja. Malo je manjkalo, pa bi bil padel tako, da ne bi mogel več ostati. Potem se je pobral ter stekel preko vrtov in vasi. Nekaj ga je gnalo proč, čutil je nekaj strasnega za seboj. Zunaj na polju se je še le ustavil.

Vse vprek mu je drvilo po možganih. Izpodžagana brv mu je prišla na misel, spomnil se je prav natanko, kako se ležali koli na bregu, drugi pa so molili iz vode. Ali niso bili tisti koli na vrhu rdeči, oškropljeni s krvjo očetovo? Bili so, bili, — le pogledal tedaj ni dobro, sedaj je pa prepričan, da morajo biti. Ali ni šumel potok tako čudno, kakor bi nekdo tožil? Slišal se je iz potoka glas, seveda se je slišal, le pazil je tedaj premalo. „Jurež! Jurež!“ je moralo klicati. — Jurež hodi k mačehi, sedita v kamri in smejata se ter pijeta vino. Prodajal je žito, kar ga je bilo v kašči in ki ga je pridelal oče, in sedaj šteje bankovce in srebrnjake. Spodil je hlapca od hiše, razbil je

skrinjo, ki je stala v kamri in očetov kožuh in kučmo je zagnal na gnojšče.

A kaj zvoni? Ali zvoni zopet očetu? Saj je že pokopan. Vpijejo ljudje! Ali bodo kamenjali Jureža...?

Obrnil se je. Plamen je švigal iz slamnate strehe Klepovega doma in sikajoč se je spenjal proti slemenu, da je kar vršalo po zraku. Čvetoče črešnje so upogibale veje v vetru, ki je zanašal cele šope gorečega sena nanje in je belo cvetje požigalo, da so ostajale le gole veje, štrleče kvisku. Utrinki so padali tudi na Jureževo streho in na kraju je že tlela slama. Ogenj se je pri Klepu spenjal sežen visoko nad slemenom, a gorelo je še čimdalje bolj. Ljudstvo se je zbiralo na pogorišču in med glasove zvona se je mešal jok Klepovih otrok in vdove; nekateri vaščani so zlezli na drevje ter polivali s škafi goreče poslopje.

Luka je strmel. Kot bi treščilo vanj, tako je bil videti. Stal je nekaj časa, oči pa so se mu izbulile, gledal je in gledal strahoviti požar, a razumeti ni mogel ničesar več. Ponorrel je.

Ko je švignil visok plamen tudi iznad Jureževe hiše, stekel je po polju in drevil kar naprej in naprej...

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Tomajka ni dala Lavri časa, da bi premišljevala. Zgrudila se je na stol in začela tako pretresljivo ihteti, da je Lavra vsa prestrašena hitela k nji in ji začela otirati solze ter jo prositi, naj se pomiri.

Postrežnica je v tem prinesla kavo. Tomajka jo je na en požirek izpila, hlastno, tako kakor pije in je lačen človek.

„Oprostite — gospodična,“ je potem rekla jokaje. „Ze dva dni nisem ničesar zaužila, niti skorjice suhega kruha. Dva dni, gospodična. Lakota me je premagala, da sem tako nespodobno planila na kavo.“

Tomajka je sicer lagala ali Lavra ji je verjela in ta grozna izstradanost stare žene ji je pretresla srce. Prebledela je nekoliko in nekako boječe motrila Tomajko. Ta je videla, da je napravil njen nastop največji vtisk, da je bitka napol dobljena. „Lahkoverna je in čuvstvena,“ je mislila Tomajka in je nadaljevala svojo začeto igro.

Lavra je poklicala svojo postrežnico.

„Prinesite vse, kar je pri hiši užitnega. Kaj ne vidite, da umira uboga gospa lakote. Moj Bog — to je grozno. Jejite in pijte, gospa. Okrepčajte se poprej, saj mi bodele lahko pozneje povedali, kaj vam leži na srcu.“

Postrežnica je postavila na mizo nekaj mrzlega mesa in prinesla vina ter je za Lavrinim hrptom z veselimi lokavimi pogledi vzdubujala Tomajko, naj nadaljuje. Tomajka ji je vidno imponirala in opazovala jo je z resničnim občudovanjem.

Tomajka je zaužila nekaj mesa in izpraznila dva kozarca vina. Rekla si je, da na ta način ne kaže tratiti časa in zato je naenkrat nehala jesti in začela zopet jokati.

„Ne morem — ne zamerite — ali zdi se mi, da bi se zadušila, kadar pomislim, da moj ubogi mož in moja uboga hčerka že dva dni nista ničesar zaužila.“

Lavra je velela postrežnici, naj vse, kar ima jedi in pijače, nese Tomaju, potem pa se je usedla poleg Tomajke, jo sočutno stisnila k sebi in rekla:

„Sedaj pa mi povejte, draga go-

spa, kaj vas je pripeljalo k meni. Jaz bi bila srečna, če bi vam mogla izkazati kako uslugo.“

Tomajka je začela zdaj z dramatičnim patosom recitirati že davno naučeno, le razmeram primerno prirojeno pesem o mrazu in o lakoti, o žeji in boleznih v rodovini, o slabosti svojega moža in trdosrčnosti hišnega gospodarja. Vmes se je na primernih mestih bridko razjokala.

„Moja uboga hčerka. Pravi angel je! Vse noči dela, da zasluži par krajcarjev. Prsti so ji že ozeblji, ker pri nas nikdar ne kurimo. Jaz se borim kolikor mogoče zoper nearečo in pomanjkanje, ali moje moči so opešale in ljudje nimajo nič srea. Zdjaj niti kruha nisem mogla več dobiti na upanje. Obupajoč smo se zaprli v svoje stanovanje in čakali kaj se zgodi. Naposled je prišel še hišni gospodar in nas hoče pahniti na cesto. Ah, ko bi nam kdo posodil vsaj sto goldinarjev — pomagano bi nam bilo. Ali kje jih dobiti. Nihče nam jih ne posodi, je davi rekla moja hčerka. Najbolje bi bilo, da se usmrtno. Jaz pa sem slušala svoje srce in to mi je reklo: Prosi gospodično Lavro — ta ti gotovo pomaga. Ta ni samo lepa nego tudi plemenita. Ves svet

je danes ena prvih denarnih zavodov na Kranjskem. Kdor pozna prijazni trg Vrhniko s lepimi sprehodi, bodisi pri Sv. Trojici ali v pušcah Sv. Antona in okolici, s ponosom moremo priznati, da je to vse zaslug prera- no umrelega, kot člana olepševalnega društva. Odkar se je osnovalo to društvo, je neprestano deloval za po- vzdigovanje in olepšavo trga. Skoraj takoj ne mislimo, kaj pomenja za nas ta izguba; pokazala nam bo, da je to do- dočnost. O njegovih obkrožitvenih delih bo govorila zgodovina trga Vrhnike, in nam ne preostaja dru- gega, kakor da ohranimo rajnemu prijatelju blag spomin. Žal, da smo imeli slabo vreme, vendar se je ude- ležilo pogreba veliko število ljudstva in ogromno število vencev je pričalo zadnjo čast in spoštovanje umrlemu. Pogreb je vodil na izrečno prošnjo prijatelj rajnega, gospod profesor dr. Opeka.

— **Pogreb okrajnega glavarja Oreška.** S Krškega se nam piše: Občinski odbor je imel 28. m. m. sejo. Župan dr. Romih se je spomi- njal s toplimi besedami pokojnega glavarja ter povabil odbor, da se v celoti pelje v Brežice k pogrebu. Va- bilu se je odzvalo večina odbornikov. Pridružili so se odboru tudi: učitelj- stvo, meščanska godba, požarna bratstva in mnogo Krčanov, ki so se odpravili v dolgi vrsti vozov s Kr- škega. Ob 4. uri je bil s pokopališča sprevod na breški kolodvor. V sprem- stvu smo videli razen zgoraj omenje- nih korporacij tudi uradništvo s Kr- škega in Brežice, zastopnike črške, velikodolinske in cerkljanske občine ter mnogo znanega ljudstva. Ob polu 6. uri je bilo opravilo dokončano ter smo se takoj vrnili s kolodvora v Krško.

— **Katoliško farizejstvo.** Piše se nam iz Trebelnega: „Slovenec“ je priobčil v štev. 34 dne 12. februarja sledečo notico: „Iz Trebelnega. „Slo- venec“ je poročal poleti leta 1905., da je bilo zarubljeno blago trgovcu Janezu Valenčaku v Česnjicah, za- njim je prevzela trgovino njegova žena Karolina, kateri je te dni zaru- bila sodnjo trgovino in gostilno. In taka oseba je dobila obrt za gostilno proti soglasnemu sklepu občinskega odbora. Ali se bo kr. okrajni glav- arstvo naučilo spoštovati občinski sklep.“ Da iz teh besedi veje najzoprednejše katoliško farizejstvo, bodi opomnjen sledeče: Res je, da je bilo Janezu Valenčaku blago zarubljeno, to pa samo vsled politike naše klerikalne občine, pri kateri je bil takrat kaplan za tajnika, ki je na vse upnike, ki so se na občinski urad obračali za svet, dajal lažnjive odgovore. Čudno ni to- rej, če postane med takimi ljudmi najpogostejši človek nesrečen. Karo- lina Valenčak pa ni prevzela od svo- jega moža trgovine, ampak je čisto na novo začela. Blago ji je kreditiral g. Jos. Errath iz Mokronoga. Med tem je bil kaplan od tajništva odstav- ljen, tako da ni mogel po občinskem uradu škodovati Karolini Valenčak. Božji namestnik si je pa izmislil drugo hudobnost. Pisal je svojemu prijatelju v Mokronog lažnjivo pismo o Karo- lini Valenčak. Ta je šel s tem pismom h g. Errathu, ki je odpravedal zaupa- nje Karolini Valenčak, kar je imelo za posledico, da je prišlo do rubežni. To pa se lahko pripeti vsakomur, po- sebno še, če mu visi na vratu ka- planska škodovitost. Svetovali bi pa našemu kaplančetu, naj se bolj briga za verske in cerkvene zadeve, da ne

bo po spovednicah spal ter pri službi božji pozabil evangelij brati, kakor se mu je to prigodilo minulo leto pri podružnici Sv. Urba na Cerovcu na Urhovo nedeljo.

— **Ni pobegnil.** O posestniku in kolarju J. Jutiharju s Iga se je raz- nesla govorica, da je pobegnil z ne- kim dekletom v Ameriko. Ta govo- rica je neosnovana.

— **Sreča v loteriji.** Preteklo soboto je zadelo v Kamniku 7 oseb terne. Stavili so vsi na Gradec. Skupna svota znaša par tisoč kron. V par mesecih bodo pa ljudje spet nazaj znesli ta denar!

— **Sneg je zapadel** včeraj po vsem Notranjem par pedit na de- belo. V Postojni ga imajo do kolen. Pretekli dni je pa kraljevalo že naj- lepše pomladansko vreme.

— **Iz Trbovelj** se nam piše: Zelo nerodno pustno šalo je priredil naš župnik Peter Erjavce svojim faranom. Pretečeno nedeljo se je vstanovila pri nas kar najmanj po- trebna „Marija družba“. Voditeljem teh nedolžnih devic je bil po župni- kovem vplivu izvoljen novodošli ka- pian Berk. Gospod župnik, ali ni to javen škandal?! Vi si upate, brez ozira na javno moralo, izročiti pre- cejšnjo število nedolžnih deklet temu kaplanu, kateri je v sodnijski pre- iskavi zaradi nemoralnih grobrij, in o katerem so že pred njegovim pri- hodom krožile govorice, da se je po- štenemu človeku zagnusilo v dnu duše. Zelo čudno se nam tudi zdi, da pošilja ordinarijat take vročkovne kaplane ravno v Trbovlje, kjer je vsled mnogostevilnega namešane- ga delavstva morala že itak na slabih nogah. In to moralo, katero je po raznih podružničnih mežarijah in po svojih nočnih sprehodi gojil župni- kov varovavec Pankracij Gre- goric, naj od sedaj naprej „privzdi- guje“ njega vredni naslednik kaplan Berk?

— **Prešerna je mahnila celjska** „Vahtarica“, kar je velike literarne važnosti, kakor si ta listič domišljuje. V Slovenski Bistrici je predaval prof. dr. Verstovšek o Prešernu in to celj- skim bandidom nikakor ni všeč. „Vahtarica“ bi se rada norčevala iz Prešerna in slovenske literature in narodnosti, a ta poskus se je docela ponesrečil, in takih neslanosti nismo brali doslej nikjer. Zdi se nam, da ni več dolgo trenutek, ko oblečejo „Vahtarice“ urednika v prisilni jopič. Pravzaprav je pa termin za ta čin že zdavnaj potekel.

— **Najstarejši fant toharski** je umrl te dni. Bil je rojen leta 1818. in vedno jako vester krojač.

— **Ustanovitev višje trgovske šole v Mariboru.** V Mariboru usta- nove višjo dvorazredno trgovsko šolo s pripravljanim razredom. In v Ljub- ljani?

— **Junaštvo mariborskega mestnega sveta.** V nedeljo 4. t. m. so vrši v mariborskem „Narodnem domu“ gledališka predstava in pred- stavlja jo „Županovo Misko“. Citalnica je hotela to svojo prireditve nazna- niti po mestu z lepaki, a mestni ma- gistrat je res že prepovedal. Slovenski jezik je res že povsod nevaren nem- štvu, ki mora stati prebito na slabih nogah, da se boji najnedolžnejše pri- reditve!

— **Izpred mariborskega so- dišča.** Martin Petschnig, Jos. Schaar in J. Kurtinig so ponare- jali plačilne listke za Brudermannove drvarje v Karčevini ter vzdignili nad 100 K. Petschnig in Schaar sta dobila po 6 mesecev, Kurtinig pa en teden zapora. — Zloglasnega tata in sle- parja, urarskega pomočnika Frid. Weberja so prijeli v kleti kavarne „Meran“, ko je hotel odnesti več ste- klenic draga vina. Dobil je 13 me- secev ječe.

— **Dve dekleti je imel** 36letni posestnikov sin Anton Požegar v Co- getinčih na Stajerskem. Od julija l. l. je služila pri njegovih starših za dekle Katarina Pavrič in Požegarju je bila takoj tako všeč, da je začel z njo ljubavno razmerje, ki ni ostalo brez posledic. Obenem je pa obljubljal za- kon neki drugi vaški lepoticici, ki je imela precej pod palcem, kar je Po- žegarju posebno ugajalo. Tu mu pove Pavričeva, kaj in kako je z njo. Po- žegar je bil ves nor pri tej novici in prva njegova misel je bila, da se morajo nasledki odpraviti, ker je ve- del, da ga njegova prava izvoljenka ne pogleda več, kadar izve, da se je spečal z domačo dekle. Požegar je šel nato k trgovcu Lončarju v St. Lovrenc in dobil tam neko zdravilo, o katerem mu je neko pravil, da prežene plod. Pavričeva je zabičal, da mora povziti zdravilo, česar pa ta, kakor trdi, ni storila. Orožniki so za Požegarjeve namene izvedeli in vsa zadeva je prišla pred mariborsko so- dišče, ki je Požegarja zaradi poskusa odstranitve ploda obsodilo na 3 me- sece zapora.

— **Ustrelil** se je v Gradcu vojak 7. pešpolka Iv. Krasnig.

— **Velika nesreča** se je pripetila pri gradnji železnice St. Hipo- lit-Marijino Celje. Plaz skalovja

je zasul celo partijo delavcev. Štirje so bili takoj mrtvi, ostali delavci pa so težko ranjeni.

— **Obesil** se je neki neznanec v Ptuj v podstrešju neke gostilne. Po- noči je pozno prišel trkat na vrata in prosil, da bi mu odprli; ker se pa to ni zgodilo, je šel v podstrešje in na- pravil konec svojemu življenju.

— **Vzoren nemški profesor.** V Gorici je na gimnaziji nastavljen profesor Nussbaumer, ki je hud süd- markovec in ki ne more videti nobe- nega Slovenca. Nekemu slovenskemu dijaku je strgal slovensko zdravniško spričevalo. Ker je vsled interpelacije, stavljen zaradi tega v deželnem zboru, došel ukaz, da morajo profe- sorji sprejemati spričevala v domačih jezikih, je Nussbaumer silno jezen na onega slovenskega dijaka in mu je dal nekoč petico, dasi se je opravi- čil, da se ni naučil lekicje zaradi bo- lezni na očeh. Tudi od drugih dija- kov zahteva ta profesor nemška zdra- vniška spričevala in ker mu vkljub temu prineso slovenska, ki pri ravnat- elju ravno tako veljajo kot kaka druga, naredil je pred kratkim svo- jemu razredu trpko pridigo, da naj bodo Slovenci zadovoljni, da jim daje država priložnost do boljšega kruha in jim očitaj, da se je vrnil med nje neki duh upornosti. Po našem mnenju bi bilo prav pametno, da odpošlejo Nussbaumerja kam med Nemce, kjer se bo lahko šopiril, kolikor se bo hotel, dočim v Gorici ni prostora, da bi kdo žalil slovensko dijaštvo in slo- venski jezik!

— **Javna ljudska knjižnica v Naborini** sklicuje v nedeljo, dne 4. suša t. l. ob polu 4. uri popoldne v gostilno I. Tance javni občni zbor z običajnim dnevnim redom.

— **Letošnji pustni korzo v Trstu** je bil še veličastnejši od lan- skega. Na korzu, Via Stadion, Piazza della Caserma in do Piazza Giuseppina, je bilo na tisoče in tisoče ljudstva, med katerimi se je pomikalo čez 640 lepih, raznolično okrašenih voz ter več godb. Čez 100 voz so odstranili še pred korzom. Vse priredbe so stale čez 40.000 K, ki so se pokrili iz pro- stovoljnih prispevkov tržaskih trgov- cev. Samo večerna bakljada je stala čez 6000 K. Da je bilo na ta dan mnogo vinjenih, je res, a takih eksem- plarov gotovo tudi v solidnejših me- stih ni manjkalo. — V nedeljo bo cvetlični korzo v Barkovlje, to je eden najelegantnejših korzov.

— **Polica je s sabijo preklal glavo** v neki gostilni v Trstu zidarju Andreju Stepančiču, ker se je po- licaja dejansko lotil.

— **Za zaklad sta vedela** 53- letni mizar Anton Markovič in njegova 30letna sestra Antonija, oba iz Trsta. Zaklad leži po njunem zat- dilu v nekem hribu poleg Kopra. Ker je pa iskanje zaklada združeno po navadi s stroški, naprosila sta Marko- viča kmete Valentina Boliča, Andreja Furlana in Andreja ter Josipa Ku- reta, da so jima dali 60 K s pogo- jem, da si bodo vsi zaklad razdelili enakomerno med seboj. Kakor Marko- viča tako je tudi neka Ana Pupi stara 66 let in mesečna za gotovo vedela o tem zakladu, in Bolič, Fur- lan ter brata Kuret so bili verjeli zlasti zato, ker je Pupi konjederka, ki z zagovarjanjem zdravi razne kra- vje boleznih in bolečine. Imenovani 4 kmetje pa niso dali samo omenjenih 60 kron, ampak več in ker o zakladu le ni bilo ne duha ne sluha, so pokli- cali državno pravdnštvo in to sodišče na pomoč. Sodišče pa ni moglo pri iskanju zaklada najti nobene krivde teh obdolžencev, zato je vse tri opro- stilo. Zaklad pa leži še vedno nedvig- njen in kdo ve, koliko jih ga bo še dvigalo!

— **Obesil** se je v Kotoru višji poštni oskrbnik Anton Courir, ki je bil šele nedavno premeščen iz Zadra.

— **Ogrski Slovenci nevarni** Ogrski. V Murski Soboti je hotel neko preteklo nedeljo Žigmod Batjani, deželni poslanec za ondotne slovenske pokrajine, slovenskemu ljudstvu skli- cati shod in govoriti na njem. Ko je vlada to izvedela, je poslala trop orož- nikov, da prepreči nevarnost, ki ji baje preti od par tisoč ogrskih Slo- vencev.

— **Jugoslavanske vesti.** Kdo prevzame zagrebško gleda- lišče? „Narodni Listy“ poročajo: „Književnik F. A. Šubert, bivši ravnatelj našega „Narodnega divadla“, je dobil iz Zagreba povabilo, da bi prevzel upravo tamošnjega hrv. gle- dališča. Kakor sem izvedel, odpotuje Šubert te dni v Zagreb, da se pouči o pogojih te laskave ponudbe.“

— **Glasilo srbskih zarotni- kov.** Srbski častniki, ki so odstranili kralja Aleksandra, so sklenili izdajati svoj list, ki jih bo branil pred neo- pravičenimi napadi. Dotični list se bo imenoval „Novi Pokret“. Kakor javlja „Mali Žurnal“, bo „Novi Po- kret“ eden izmed najbolj razširjenih srbskih listov, kolikor se da še sedaj soditi po mnogobrojnih naročbah.

— **Skrb bolgarske vlade** za šolstvo. Bolgarsko naučno mi- nistrstvo je v posebni naredbi izdalo

seznamek onih občin, ki so dolžne zgraditi nova poslopja za svoje ljud- ske šole. Vseh teh občin je na Bol- garskem 453. Ako kaka občina za zgradbo nima potrebnih sredstev, ji ministrstvo pod ugodnimi pogoji pre- skrbijo posojil pri poljedelski banki. Tako skrbje za šolo na Bolgarskem! A pri nas?

— **Mestne volitve** v Za- grebu. Kakor javlja „Agramer Zei- tung“, bodo razpisane volitve v mestni obč. svet v Zagrebu na četrtek 15. t. m. Dotična vladna inaredba izide že te dni. To vest potrjuje tudi današnji „Pokret“.

— **Bolezen znamenitega** hrvatskega igralca Dimitri- jevića, ki bi imel pred tedni gosto- vati na našem odru, se je, kakor po- roča „Pokret“, preokrenila na bolje. Čim umetnik nekoliko okrevaja, odpo- tuje na jug, da si popolnoma okrepi svoje omajano zdravje. Vkljub temu pa bo preteklo še dokaj časa, predno bo zopet mogel nastopiti na odru.

— **Imenovanje pri dalma- tinskem namestništvu.** Iz Zadra javljajo, da je vlada imenovala vlad. svetnika Josipa Tončiča za pod- predsednika dalmatinskega namest- ništva in mu obenem podelila naslov in značaj dvornega svetnika. Na čelu dalmatinske vlade stojita dva dalma- tinska rojaka, kar je menda prvi slučaj, odkar pripada Dalmacija Av- striji.

— **Išče se lastnik** 50.000 K. Iz Dubrovnika poročajo, da je pri tamkajšnjem depozitnem uradu že več let naloženih 50.000 K za nekega Iv. Zeidlerja pl. Rosenberga, ne da bi se le-ta javil in dvignil do- tično vsoto. Sodišču Zeidlerjevo bi- vališče ni znano, vendar se pa dom- neva, da je Zeidler Dunajčan. Sodna oblast je imenovala za skrbnika Iv. Zeidlerju odvjetnika dr. Marottija.

— **Bolgarska nar. banka.** Bolgarski uradni list priobčuje nov zakon o narodni banki. Na podlagi tega zakona ima banka dve vrsti ka- pitala: osnovni in rezervni. Temeljni kapital znaša 10 milijonov levov v zlatu. Ta kapital se ne sme skrócić. Rezervni kapital znaša tudi 10 mi- lionov levov in se bo sukcesivno usta- novil na ta način, da se bo vsako leto v to svrhu odkazalo 15% od letnega čistega bančnega dobička. Bolgarska narodna banka ima iz- ključno pravico, da izdaja papirnati denar, ki se ga lahko zamenja ali za zlato, ali za srebro. Bančna uprava je poverjena upravnemu odboru, ki obstoji iz guvernerja in štirih admi- nistratorjev.

— **Tovarna sladkorja** v Plovdivu. V Plovdivu na Bolgar- skem prično v kratkem graditi veliko tovarno sladkorja, ki bo stala ogromno vsoto 10 milijonov levov. Ta kapital so zložili deloma bolgarski kapitalisti in denarni zavodi, deloma so ga pa najeli v inozemstvu. Tovarna bo pro- izvajala na leto 800 vagonov slad- korja, 12.000 vagonov pa surovine. Bolgari upajo, da ne bo v bodoče več treba na Bolgarsko uvažati tujega sladkorja, ako se jim pri novi tovarni vse posreči.

— **Slovenci v Ameriki.** — Zgorelo je župnišče župnika Josipa Zalokarja v Bridgevillu. — 14.959 izseljencev je prišlo meseca januarja iz Avstro-Ogrske v Ameriko. V tem naše države ne pre- kosi nobena država v Evropi. — Proti naseljevanju v Ameriki je predložil zvezni senator Dilling- ham oster zakonski načrt. Razun slaboumnim in bolnim osebami se ne bo dovolilo naseljevanje osebami, ki so izvršile doma kak zločin, nadalje osebami, ki spadajo v kategorije mno- goženstva ali mnogomestva, ženskam, ki prihajajo v Ameriko v nemoralne namene in otrokom izpod 17 let, ki niso v spremstvu svojih starišev ter ne potujejo k svojem v Ameriko.

— **Današnji list** ima za cenjene ljubljanske naročnike „Program med- narodne panorama“ na Pogačarjevem trgu.

— **Najnovejše novice.** — Dva vojaška vlaka sta skupaj trčila na postaji Mastijev v Mand- žuriji. Kurjač in osem kozakov je ubitih.

— **Pri požaru** v gledališču v Santjago de Čile je bilo vseh mrtvih nad 49, med njimi štirje gle- dališčni igralci.

— **Zrtve pusta.** V Brnu sta se ustrelila iz enega in istega revol- verja 25letna Jos. Horak in Ig. Holansky, ko sta se vrnila s pust- nega plesa.

— **Za ustanovitev vseučil- nišča** v Hamburgu je podaril bo- gati posestnik rudnikov Alfr. Weit 2 milijona mark.

— **Obsodbo bivšega** srb- skega ministrskega predse- dnika Gjorgjevića je prizivno so- dišče potrdilo.

— **„Novi Pokret“**, glasilo srbskih zarotnikov, je začel izdajati neki bivši major.

— **Velike izgrede** so upri- zorili na vseučilišču v Lvovu malo-

ruski dijaki, ker jim je rektor odpo- vedal v vseučilišču dvorano za zbo- rovanje „z ozirom na poljski značaj vseučilišča“. Malorusi so s silo vdrli v vseučilišče, tam zborovali, nato pa pobili vse šipe.

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega so- dišča.

Uboj. France Gorta, 35 let star, rojen v Spod. Javoršici, delavec na Hrušici, je imel neko prednost pri 70 let stari vdovi Mariji Jaklič, pri kateri je že dalj časa bil z nekaterimi drugimi delavci na hrani in stano- vanju. Gorta je bil delomrzen, ven- dar ga ni Jaklič odpodila, marveč ga preživljala zastoj. To njeno dobroto je pa plačal s tem, da je starko več- krat pretepel ter bil zaradi tega sodno kaznovan. Obdolženec sam priznava, da sta bila dne 13. svečana zjutraj oba nekoliko pijana. Obdolženec ji je jel očitati, da je dne 8. svečana t. l. zoper njega krivo pričala in da je bil samo zaradi tega kaznovan. Ker mu je Marija Jaklič na to očitavanje opo- rekala, je pograbil steklenico za pivo ter jo z njo trikrat udaril po glavi. Jaklič se je zgrudila in, kakor Gorta sam priznava, črez eno uro umrla. Raztelesenje je dognalo, da je imela na levem senu in okoli levega očesa ubito kost. Po storjenem dejanju je še nekemu delavcu skuhal kosilo ter so pili še skupaj čaj, nato je tova- rišema Antonu Hribarju in Francetu Strausu povedal, da je mater ubil, odgnil zastor, ki je delil spalni pro- stor od drugega prostora v sobi, in res je na tleh ležala Marija Jaklič mrtva. Nato se je sam ovdal c. kr. okr. sodišču v Kranjski gori in tam odkrito priznal storjeno dejanje. France Gorta je bil hudodelstva uboja krivim spoznan in obsojen na 5 let težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 2. marca. Zaradi krva- vih dogadkov v Lodzkijah v Ga- liciji podajo v torek nujne pred- lege tri parlamentarne skupne namreč Daszynski, Breiter in Vasilko. Kakor se zdaj po- roča, ni bilo ustreljenih sedem km-tov, nego trije, pač pa je 62 oseb ranjenih.

Dunaj 2. marca. Zapovednik dopolnjenega okraja pešpolka šte- vilka 17. v Ljubljani podpolkov- nik Emanuel vitez Hergeth je šel v pokoj; na njegovo mesto pride major Fran Tišina iz Ca- lovca.

Budimpešta 2. marca. „Na- pló“ poroča, da se pripravljajo premembe v ministrstvu. Naučni minister Juri Lukacs hoče odstopiti; na njegovo mesto pride dvorni svet. Julij T o t h. Pra- vosodni minister L a n y postane prezident kurijalnega sodišča; na njegovo mesto pride kronski prav- nik Fran Szekely. Tudi mini- ster notranjih del Kristoffy bi se rad umaknil. Če se to zgodi, prevzame to ministrstvo Fej-ervary sam. Ako odstopi tudi Fejervary, pride na njegovo mesto general N y i r i. Ta je zdaj dobil osem tednov dopusta in se mudi na Dunaju.

Pariz 2. marca. Tudi na de- želi so duhovniki v raznih krajih provzročili prave punte, da prepre- čijo inventariziranje cerkvenega imetja. V raznih krajih se je stre- ljalo in je mnogo oseb ranjenih. Duhovniki so cerkve zabarikadirali. Vojaštvo je dobilo ukaz, da po- stopa brezobzirno. V cerkvi v Chilly je eksplodirala bomba in provzro- čila mnogo škode.

Pariz 2. marca. Listi poročajo, da je občni položaj v Ma- roku skrajno nevaren. Zlasti kaže vse, da se pripravlja nova revolucija proti sultanu, kar zna lahko provzročiti med- narodne komplikacije.

Petrograd 2. marca. V Eka- terinoslavu so revolucionarji v neki trgovini zahtevali denarja; ker ga niso dobili, so v prodajalno vrgli b o m b o.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica ljubljans- ka.** Meseca februarja 1906 je vlo- žilo v Mestno hranilnico ljubljansko 1040 strank 857.609 K 14 v, 824 strank pa dvignilo 694.603 K 27 v.

(Konec prih.)

Ljubljanska kreditna banka.
Meseca svečana t. l. se je vložilo pri Ljubljanski kreditni banki na vložne knjižice in na tekoči račun 810.686 K 08 v, vzdignilo pa 784.364 K 44 v. Skupno stanje vlog je bilo koncem meseca svečana t. l. 5.278.031 K. 04 v.

Vsem, ki se čutilo bedne in onemogle

ki so nervozni in brez energije daje Sanatogen nove življenjske moči in poguma. Sijajno ga je ocenilo več nego 3000 profesorjev in zdravnikov. Napredaj po lekarnah in drogerijah. Brošure razpošiljate gratis in franco Bauer & Cie., Berlin SW 48 in generalno zastopstvo C. Brady, Dunaj I. 791-1

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 1. marca 1906.

Naložbeni papirji.	Denar.	Blago.
4 1/2% majska renta	99.95	100.15
4 1/2% srebrna renta	99.90	100.10
4% avstr. krona renta	100.05	100.25
4% zlata	118.10	118.30
4% ogrska krona renta	95.10	95.30
4% zlata	113.50	113.70
4% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.65
4% posojilo mesta Split	100.65	101.10
4% posojilo Zadar	100.10	100.10
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.35	101.35
4% češka dež. banka k. o.	100.10	100.10
4% z. o.	100.15	100.25
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	100.25	101.25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106.30	107.30
4 1/2% zast. pisma innerst. hranilnice	100.50	101.50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.10	100.40
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	100.90
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99.50	100.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
4% prior. tok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.10
4% prior. dolenskih žel.	99.50	100.10
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	316.25	318.10
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	101.10	102.10
Srečke.		
Srečke od l. 1860%	195.50	197.50
od l. 1864	289.10	290.10
tizske	158.75	160.75
zem. kred. I. emisije	291.25	301.25
II.	295.10	305.10
ogrške hip. banke	260.10	267.10
srbške a frs. 100%	100.10	108.10
turške	149.60	150.60
Basilita.		
Kreditne	474.10	483.50
inomoške	79.10	85.10
Krakovske	91.10	99.10
Ljubljanske	60.10	68.10
Avstr. rdeč. križa	51.50	53.50
Ogr.	32.75	34.75
Rudolfove	58.10	64.10
Salcburške	71.50	77.50
Dunajske kom.	534.10	544.10
Dejnice.		
južne železnice	126.25	127.25
Državne železnice	672.10	673.10
Avstr.-ogrške bančne deln.	1633.10	1643.10
Avstr. kreditne banke	667.75	668.75
Ogrske	786.10	787.10
Živnostenske	246.10	246.50
Premogokop v Mostu (Brüx)	660.10	668.10
Alpinske montan	538.25	539.25
Praške žel. ind. dr.	2627.10	2637.10
Rima-Murányi	538.75	539.75
Trboveljske prem. družbe	272.10	275.10
Avstr. orožne tovr. družbe	564.10	567.10
Češke sladkorne družbe	157.10	160.10
Valute.		
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.11	19.14
20 marke	23.49	23.56
Sovereigns	23.95	24.03
Marke	117.30	117.50
Laški bankovci	95.60	95.85
Rubli	251.25	252.25
Dolarji	4.84	5.10

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 2. marca 1906.

Termin.	Pšenica za april	za 100 kg K	16.76
"	oktober	100	16.70
Rž	april	100	13.70
"	maj	100	13.80
Oves	april	100	15.44
"	oktober	100	12.66

Meteorološko poročilo.

Visina nad morjem 306.2. Srednji zračni tlak 786.0 mm.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
1.	9. sv.	734.1	3.5	sl. jug	oblačno
2.	7. sv.	733.0	0.0	sl. svzhod	pol. oblak.
3.	2. pop.	732.7	9.7	sred. zahod	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 3.5°, normala: 1.4°. Padavina v mm 0.3.

Trgovski pomočnik

mlad, želi takoj vstopiti v službo.
Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.
780-1

Izjava.

Preključujem vse žaljive besede ki sem jih govoril o čast. g. župniku Antonu Berčetu in izjavljam, da nisem imel za to nikdar niti najmanjšega povoda. Čast. g. župniku gre zahvala, da mi je odpustil.
Svetje pri Sori, 2. marca 1906.
Frane Krejč.

795

Frane Krejč.

P. n.

Podpisana zaloga piva si usoja vdane naznanjati, da je prišla z današnjim dnevom razpečavati

črno pivo (Bock)

in vabi s tem cenjene gosp. odjemalce vladno na naročbo.

Steinfeldska zaloga piva Bratje Reininghaus

Ljubljana, Spodnja Šiška.

793-1

Razpošiljajo se na vse strani tudi sledeča piva:

marčno, carsko, à la pizenjsko, vležano in bavarsko v sodčkih in steklenicah.

Svetel plamen!

Dolgo gorenje!

Najboljše blago!

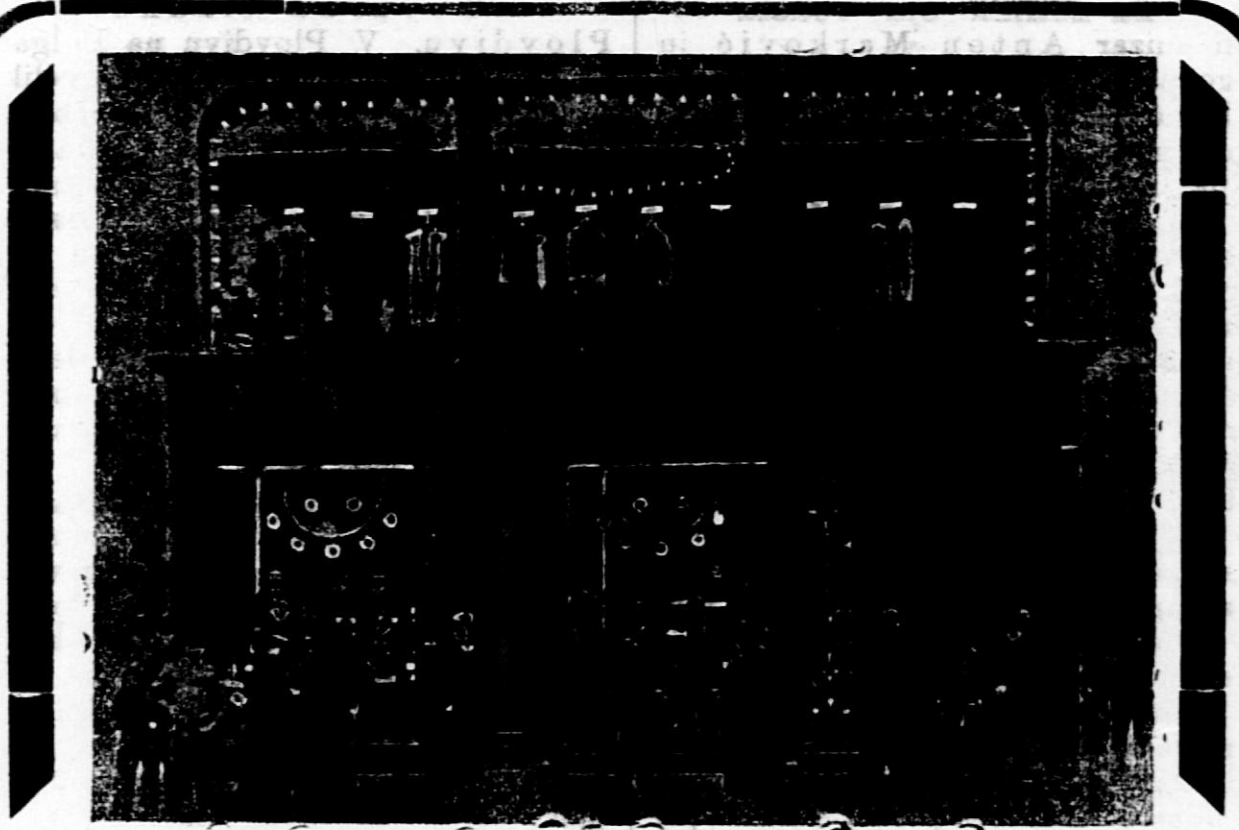
Premnoge ponaredbe etiketiranja naših že 70 let predobro uvedenih Milly-sveč so nas navedle, da smo izpremenili obliko etiket, kakor zdolaj razvidno.

Varujte se ponaredb!

Naše etikete, beseda Milly, kakor tudi znamka solnce so zakonito varovane.

3480-5

Že za gl. 3-80

najmodernejši raglan in paleta z žametnim ovratnikom in obrobljene z žametom.

Za gl. 1-50

zraven spadajoča suknena krila modernega kroja.

Za gl. 4-20

damska suknena obleka elegantnega kroja.

Največja izbira oblek za gospode, dame in otroke od preproste do najfinije vrste po čudovito nizkih cenah. Na željo pošljemo vzorce na izbiro tudi brez povzjetja.

781-1

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, na Mestnem trgu štev. 5.

Prodajalka

zmožna tudi manufakturne stroke, se takoj sprejme v neko šifjalko na deželi. Kaveje zmožna ima prednost.
Ponudbe pod „Merkur 100“, na upravn. „Slov. Naroda“.
792

Grand hotel „UNION“

v Ljubljani
Ravnateljstvo A. Kampesoh.

Danes v petek * v vinski kleti *

šrameljski koncert

s pojedino rib

in drugih delikates.

Usak dan nastavljen Salvator pivo in Pavlansko pivo iz Salvatorske kleti v Monakovem dokler bo kaj zaloge.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

Cena škatlice 20 vinarjev. Manj nego 11 škatlic, ki stanejo 2 kroni, se po pošti ne pošilja. I. 3931-8

A I 748/5/91

Poziv!

Dne 1. novembra 1905 zamrl župnik gospod Martin Malenšek Sv. Petra v Ljubljani je branil nastopne vložne knjižice, ki ne spadajo v zapuščino:

- I. Kranjske branilnice v Ljubljani:
 - 1.) Vložna knjižica št. 227769 glasečo se na ime Reza Vrhovnik z vlogo 114 K.
 - 2.) Vložna knjižica št. 267564 glasečo se na ime Ernest Schwarz z vlogo 200 K.
 - 3.) Vložna knjižica št. 244727 glasečo se na Briceljovi otroci z vlogo 400 K.
- II. Vzajemnega podpornega društva v Ljubljani:
 - 4.) Vložna knjižica št. 66 glasečo se na ime Marija Muzlovič z vlogo 80 K.
 - 5.) Vložna knjižica št. 1850 glasečo se na ime Ivan Dodič z vlogo 92 K 30 v.
- III. Kmetске posojilnice ljubljanske okolice v Ljubljani:
 - 6.) Vložna knjižica št. 992 glasečo se na ime Andrej Ambrož z vlogo 60 K.

Lastniki teh knjižic se pozivljajo, da se glede izdave istih oglase tekoma 14 dni pri podpisani sodniji ali pa pri c. kr. notarju gospodu Aleksandru Hudoverniku v Ljubljani, ker bi se inače dotičnikom postavili oskrbniki in knjižice kot nov kuratelni sklad obdržale v depozitu.

C. kr. okrajna sodnija v Ljubljani, odd. I.
dne 23. svečana 1906.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnit, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauteradorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnit, Ljubno, Selztal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.). — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. Istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ili, Aussee, Ljubno, Celovec, Mali Glodnit, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prago direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Plzen Budejevice, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitza, Monakovga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glodnitza, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevice, Plzna Marijinih varov, Hebr, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m pop., ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Prihod v Ljubljano juž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 53 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, sreč, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaje k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zastopnik in izvajalec izdane vrednostne papirje in vnovčuje sapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Izplačuje vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznim izgubam. Promet s čeki in nakaznicami.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vplačila.